

Allah Ne Derse Öyle Olur

Çanakkale harbinin devam ettiği günlerde bir Ramazan arefesiydi. Cephe kumandanı Vehip Paşa 9. Tümenin genç imamını çağırarak mahzun bir şekilde istemeye istemeye şöyle dedi:

- Hafız! Yarın Ramazan Bayramı. Asker toplu olarak bayram namazı kılmak istiyor. Ne dediysem, vazgeçiremedim. Ancak böyle bir şey pek tehlikeli, yani düşmanın arayıp bulamayacağı toplu bir imha fırsatı olur. Münasip bir dille bunu etrafa sen anlatıver!...

İmam Efendi, Paşanın yanında henüz ayrılmıştı ki karşısında nur yüzlü bir zat çıktı ve:

- Oğlum sakın ola askerlere bir şey söyleme, gün ola hayr ola. Allah ne derse öyle olur, dedi.

Ertesi sabah herkesi hayrette bırakan ilahi bir tecelli yaşandı. Gökten hevenk hevenk bulutlar indi ve gönlü Allah'a kulluk aşkıyla dopdolu olan mü'min askerlerin üzerini kapladı. Onları dürbünle gözleyen düşman kuvvetleri artık bembeyaz bulutlardan başka bir şey göremez oldu. O sabah bambaşka ve manevi bir heyecan içinde kılınan bayram namazında alınan gür tekbirler dalga dalga semaya yükseliyordu. Nur yüzlü ihtiyar zat Fetih Suresi'nden bir kısım ayetleri tilavet ederken askerlerin gönüllerinden taşan kelime-i tevhid sesleri birer iman sayıhası halinde düşman saflarından bile duyulmakta idi. İşte bu esnada İngiliz kuvvetleri arasında büyük bir kargaşa baş gösterdi. Zira çeşitli İngiliz sömürgelerinden kandırılarak toplanıp getirilmiş bulunan bir kısım Müslüman askerler yine kendileri gibi Müslüman bir toplulukla savaştıklarını, işittikleri tekbir ve tevhid seslerinden anlamış ve bunun üzerine isyan etmişlerdi. Ne yapacağını şaşırان zalim İngilizler, onların bir kısmını kurşuna dizdi. Diğerlerini de alelacele cephe gerisine çekmek zorunda kaldılar.